Lieta Nr. C27109303,
AA 43-0036-07/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 29.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere,
tiesneši M.Osmane un M.Birzgalis,

piedaloties pieteicēja *I.N.* pārstāvei *D.D.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim Raimondam Koņuševskim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.N.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2003.gada 9.janvāra lēmumu Nr.19/484, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2003.gada 27.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Zemgales reģionālā iestāde laika posmā no 2002.gada 25.jūnija līdz 2002.gada 30.septembrim veica iedzīvotāju ienākuma nodokļa auditu *I.N.* (turpmāk arī pieteicējs) par 1999., 2000. un 2001.gadu. Audita rezultātā tika sastādīts Audita pārskats Nr.93.

[1.1] Pamatojoties uz auditā konstatēto, VID Zemgales reģionālās iestādes Audita daļas priekšniece ar 2002.gada 30.septembra lēmumu Nr.93 *I.N.* uzlika pienākumu iemaksāt budžetā papildus aprēķināto nodokļu summu Ls 5731,58, no tiem iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 2865,79 un soda naudu Ls 2865,79 apmērā.

Minēto lēmumu pieteicējs apstrīdēja.

[1.2] 2002.gada 21.novembrī VID Zemgales reģionālās iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr.01-10.02/167, ar kuru atstāja spēkā apstrīdēto lēmumu.

Šo lēmumu *I.N.* apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

[1.3] Ar VID ģenerāldirektora pienākumu izpildītāja 2003.gada 9.janvāra lēmumu Nr.19/484 (turpmāk – VID ģenerāldirektora lēmums) tika atstāts spēkā apstrīdētais VID Zemgales reģionālās iestādes lēmums.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[2] 2003.gada 10.februārī *I.N.* iesniedza sūdzību (turpmāk - pieteikums) Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā, lūdzot atcelt VID ģenerāldirektora lēmumu, uzlikt pienākumu VID atmaksāt pieteicējam nepareizi piedzīto nodokļa summu, ievērojot Latvijas Bankas noteikto refinansēšanas likmi, piedzīt no VID pieteicēja labā tiesu izdevumus.

Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] VID Zemgales reģionālās iestādes ierēdņi, nosakot pieteicējam budžetā maksājamo iedzīvotāju ienākuma nodokļa summu, nepamatoti ir piemērojuši Ministru kabineta 2000.gada 26.septembra noteikumu Nr.331 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka fizisko personu apliekamo ienākumu" (turpmāk – MK noteikumi Nr.331) 17.3.apakšpunktā norādīto izdevumu metodi. VID nepastāv metodoloģija normā minētās nezināmās ienākumu starpības aprēķināšanai. Minētie noteikumi neparedz kaut kādus slēptos ienākumus, bet gan apliekamos ienākumus, un nedod tiesības nodokļu administrācijai izmainīt noteikto metodi. Turklāt MK noteikumu Nr.331 17.3.apakšpunktā minētā metode satur iekšējas kolīzijas (pretrunas), un to nav iespējams viennozīmīgi iztulkot.

[2.2] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmā daļa uzliek obligātu pienākumu VID izlabot aprēķina neprecizitātes nodokļu maksātāja deklarācijā. VID ierēdņi šo normu ir ignorējuši un rupji pārkāpuši, nonākot pretrunās ar audita pārskatā Nr.93 konstatētajiem faktiem.

VID Zemgales reģionālas iestādes amatpersonas nav skatījušas kopsakarībā un hronoloģiskā secībā katru audita pārskata gadu, jo no audita pārskata redzams, ka *I.N.* ir deklarējis skaidrā naudā esošos uzkrājumus uz 1999.gada sākumu Ls 15000 un ir uzrādījis skaidrās naudas līdzekļu atlikumu gada beigās Ls 13000, savukārt VID ierēdņi ir konstatējuši, ka *I.N.* 1999.gadā ir iztērējis par Ls 2522,71 mazāk, nekā ir bijuši viņa ieņēmumi. VID ierēdņu pienākums bija izlabot aprēķina neprecizitātes un konstatēt, ka *I.N.* uzkrājumu atlikums uz 2000.gada sākumu ir Ls 15522,71 apmērā. Tāpat arī VID ierēdņi nav izdarījuši attiecīgas korekcijas pieteicēja deklarācijā par 2000.gadu, proti, pieteicēja uzkrājumu skaidrā naudā atlikums uz 2000.gada sākumu ir Ls 15522,71, bet 2000.gada beigās – Ls 3000.

[2.3] Nav saprotams, uz kāda pamata lēmumā tiek izdarīti secinājumi, ka pieteicēja iesniegtie dokumenti nav vērtējami kā pierādījumi.

Izskatot *I.N.* sūdzību, nav ņemts vērā MK noteikumu Nr.331 6.punkts, kas nosaka, ka ar maksātāja parakstu apliecināta papildu deklarācija par pārbaudāmo taksācijas periodu ir pamats turpmākajam ienākumu aprēķinam, proti, nodokļu administrācija nav ņēmusi vērā, ka attiecīgā tiesību norma neizslēdz citus pamatus, kurus varētu izmantot par ienākuma aprēķinu.

[3] Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2003.gada 27.maija spriedumu *I.N.* pieteikums tika apmierināts. Tiesa atcēla VID ģenerāldirektora lēmumu un noteica VID pienākumu 15 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas atmaksāt pieteicējam nepamatoti bezstrīda

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

kārtībā piedzītās summas, ievērojot Latvijas Bankas noteikto refinansēšanas likmi laikā, kad attiecīgā summa ir piedzīta vai iekasēta.

Tiesas spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem motīviem.

[3.1] Tiesa atzina, ka, nosakot apliekamo ienākumu uz aprēķinu pamata, VID ir tiesīgs noteikt ar nodokli apliekamo ienākumu un nodokļa summu, bet nav tiesīgs piemērot sankcijas, tas ir, noteikt pienākumu samaksāt soda naudu, ko saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta ceturto daļu VID ir tiesīgs piemērot tikai pēc maksātāja pieļauto kļūdu izlabošanas iesniegtajā deklarācijā un akta sastādīšanas par pārkāpumu.

[3.2] Tiesa secināja, ka, tā kā VID lietā nav iesniedzis pierādījumus, ar kuru palīdzību būtu iespējams konstatēt tādu apstākļu esamību, ka VID Zemgales reģionālā iestāde būtu izlabojusi faktoloģiskās un/vai aprēķina neprecizitātes *I.N.* iesniegtajās deklarācijās un VID Zemgales reģionālas iestādes ierēdnis būtu sastādījis likumā noteikto aktu par pārkāpumu, VID teritoriālā iestāde nebija tiesīga piemērot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^{3}$ panta pirmo daļu un noteikt pienākumu pieteicējam samaksāt aprēķina rezultātā noteikto nodokļa summu, un piemērot sankciju – noteikt pienākumu samaksāt soda naudu aprēķinātās nodokļa summas apmērā.

[3.3] Tiesa atzina, ka VID nav pierādījis lietā faktu, ka *I.N.* nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, jo VID to varēja pierādīt vienīgi ar likumā noteikto pierādīšanas līdzekli – VID teritoriālās iestādes sastādītu aktu par pārkāpumu. Bez tam ne audita pārskatā, ne arī VID Zemgales reģionālās iestādes ierēdņu, ne arī VID ģenerāldirektora lēmumā nav norādīts, kādu normatīvo aktu, kas attiecas uz nodokļu jautājumiem, ir pārkāpis *I.N.*.

[3.4] Tiesa norādīja, ka nav apmierināms *I.N.* prasījums par tiesas izdevumu piedziņu no VID, jo pieteicējs nav pierādījis faktu, ka viņam ir bijuši tiesas izdevumi, kā arī tiesas spriedums nevar noteikt pienākumu personai, kas nav lietas dalībnieks.

[4] Par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2003.gada 27.maija spriedumu VID iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz *I.N.* pieteikumu noraidīt un atstāt spēkā VID ģenerāldirektora lēmumu.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Tiesa nav pareizi novērtējusi lietas apstākļus, ir nepareizi piemērojusi materiālo un procesuālo tiesību normas. Izvērtējot pierādījumus un pušu paskaidrojumus, tiesa neobjektīvi veica faktu atlasi un to novērtēšanu.

[4.2] Izvērtējot VID rīcībā esošo informāciju par *I.N.* izdevumiem auditējamā periodā, var secināt, ka tie pārsniedz *I.N.* ieņēmumus, līdz ar to VID Zemgales reģionālajai iestādei bija likumīgs pamats atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta otrajai daļai ar nodokli apliekamo ienākumu un nodokļa summu noteikt uz aprēķina pamata, kā arī veikt šā likuma 22.panta trešajā daļā minētās darbības, pieprasot *I.N.*

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

iesniegt papildu deklarācijas, kā arī aprēķinā piemērot MK noteikumu Nr.331 17.3.apakšpunktā norādīto izdevumu metodi.

[4.3] Iesniedzot papildu deklarācijas, *I.N.* neuzrādīja skaidrās naudas uzkrājumu lielumu 1999., 2000. un 2001.gadā, tādēļ VID pieprasīja sniegt ziņas par skaidrās naudas lielumu.

2002.gada 3.septembra iesniegumā pieteicējs ir informējis VID Zemgales reģionālo iestādi par skaidras naudas lielumu uz 1999.gada 1.janvāri Ls 15000, 2000.gada 1.janvāri Ls 13000 un 2001.gada 1.janvāri Ls 3000.

Tā kā ar savu parakstu *I.N.* apliecināja papildu deklarāciju par 1999., 2000. un 2001.gadu aizpildīšanas pareizību un pilnību, tad izteiktais arguments, ka papildu deklarācijās par 2000. un 2001.gadu nav pareizi uzrādīti naudas uzkrājumi uz gada sākumu, nav pamatots. Tādējādi nav pamata uzskatīt, ka neprecizitāšu labojums būtu nepieciešams.

[4.4] Par nepareizu uzskatāms tiesas apgalvojums, ka VID lietā nav iesniedzis pierādījumus par to, ka VID Zemgales reģionālās iestādes ierēdnis būtu sastādījis likumā noteikto aktu par pārkāpumu, jo, tā kā nevienā normatīvajā aktā nav atrunāta precīza šāda akta forma, tad minētajā gadījumā šis akts maksātājam tika iesniegts audita pārskata formā, ar kuru *I.N.* iepazinās un saņēma tā eksemplāru.

[4.5] No iepriekš minētā var secināt, ka *I.N.*, pārkāpdams likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" prasības, nav aprēķinājis nodokli no visiem apliekamajiem ienākumiem, jo deklarācijās ir uzrādījis ienākumu apjomu, kas saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju ir mazāks par viņa izdevumu apjomu.

[4.6] Sprieduma motīvu daļā nav iekļauti un norādīti tiesas secinājumi un argumenti par lietas iztiesāšanas gaitā konstatētajiem faktiem un pierādījumiem.

[4.7] Tiesa nav ņēmusi vērā likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.panta nosacījumus, uzskatot, ka tikai valsts institūcijas pienākums ir pierādīt normatīvo aktu pārkāpēja vainu.

[5] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada 31.marta lēmumu lieta nosūtīta izskatīšanai pēc piekritības Administratīvajai apgabaltiesai.

[6] Tiesas sēdē VID pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem pamatiem, norādīja, ka konkrētajā gadījumā nav jāpiemēro likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmā daļa.

Pieteicēja pārstāve apelācijas sūdzību neatzina, pieteikumu uzturēja un norādīja, ka VID nav ievērojis MK noteikumu Nr.331 13.4. apakšpunktu, jo nav konstatēts, ka būtu veikta aptauja. Pieteicējs 2002.gada 3.septembra un 2002.gada 31.oktobra iesniegumos sniedza VID paskaidrojumus par skaidras naudas uzkrājumu, taču VID to nav ņēmis vērā, VID nav ņēmis vērā, ka pieteicējs bija laulībā ar *S.Ņ.* un viņu starpā nepastāv laulāto mantas šķirtība. VID neinformēja pieteicēju, ka jāiesniedz pierādījumi. Vienlaikus

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

pārstāve paskaidroja tiesai, ka citu pierādījumu, izņemot lietā esošos, pieteicējam nav.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, apgabaltiesa atzīst, ka VID apelācijas sūdzība ir pamatota, bet *I.N.* pieteikums ir noraidāms.

[8] Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Konkrētajā lietā ir strīds par to, vai VID pamatoti noteicis *I.N.* papildus maksājamo iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 2865,79 un soda naudu Ls 2865,79 apmērā.

[9] Kārtību, kāda VID nosaka personas ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamo ienākumu, reglamentē likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.pants un MK noteikumi Nr.331.

[9.1] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta otrā daļa noteic, ja maksātājs iesniegtajā ienākumu deklarācijā ir uzrādījis ienākumu apjomu, kas saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju ir mazāks par viņa izdevumu apjomu, VID nosaka ar nodokli apliekamo ienākumu un nodokļa summu uz aprēķinu pamata atbilstoši maksātāja īpašuma vērtības pieaugumam un VID rīcībā esošajām ziņām par maksātāja darbību.

Saskaņā ar šā panta astoto daļu kārtību, kādā uz aprēķinu pamata VID nosaka apliekamā ienākuma lielumu un kārtību, un termiņu, kādā VID iesniedzama informācija par maksātāja ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem un to vērtības maiņu, nosaka Ministru kabinets. Minētos jautājumus Ministru kabinets ir noteicis MK noteikumos Nr.331.

[9.2] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešā daļa noteic, ja maksātāja deklarētie ienākumi vai VID rīcībā esošajos pārskatos (paziņojumos) uzrādītie maksātāja ienākumi neatbilst viņa izdevumiem taksācijas gadā, VID rakstveidā brīdina maksātāju par šā panta otrajā daļā paredzēto nodokļa summas noteikšanu uz aprēķinu pamata un maksātājs VID norādītajā termiņā iesniedz: 1) papildu deklarāciju (atbilstoši Ministru kabineta apstiprinātajai veidlapai) par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu; 2) taksācijas gada ienākumu deklarāciju, ja tā nav iesniegta šajā likumā noteiktajā kārtībā; 3) taksācijas gada ienākumu deklarācijas precizējumu pēc VID pieprasījuma.

MK noteikumu Nr.331 4.punkts paredz, ka VID likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešajā daļā noteiktajā gadījumā rakstiski brīdina maksātāju par pārbaudes uzsākšanu un nosūta maksātājam aizpildīšanai papildu deklarācijas (1.pielikums) par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem veidlapu (veidlapas). Savukārt minēto noteikumu 8. un 9.punktā noteikts, ka papildu deklarācijas

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

iesniedzamas 15 darba dienu laikā pēc veidlapu saņemšanas un ka persona var lūgt pagarināt šo termiņu.

No minētajām tiesību normām secināms, ka VID ir pienākums rakstveidā brīdināt konkrēto personu par pārbaudes uzsākšanu un nosūtīt aizpildīšanai attiecīgās deklarācijas. Savukārt personas pienākums ir 15 dienu laikā pēc veidlapu saņemšanas tās aizpildīt un iesniegt VID.

[10] Administratīvā apgabaltiesa lietā konstatē, ka 2002.gada 18.jūnijā VID Zemgales reģionālā iestāde nosūtīja pieteicējam paziņojumu Nr.14.01-05/02-979 par pārbaudes veikšanu un deklarācijas iesniegšanu (I sējums, lietas lapa 7). Paziņojumā, pamatojoties uz likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešo daļu, norādīts, ka no 2002.gada 25.jūnija līdz 30.augustam tiks veikta *I.N.* ienākumu pārbaude par 1999., 2000. un 2001.gadu, lai uz aprēķinu pamata noteiktu ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamo ienākumu un nodokļa summu, tādēļ pieteicējam tiek nosūtītas iedzīvotāju ienākuma nodokļa deklarāciju un papildu deklarāciju veidlapas par attiecīgajiem gadiem. Deklarācijas kopā ar attaisnojuma dokumentiem par ienākumiem un izdevumiem 15 dienu laikā no vēstules saņemšanas brīža iesniedzamas VID, ierodoties personiski. Paziņojumā norādīts, ka kopā ar papildu deklarācijām iesniedzami attaisnojuma dokumenti par pieteicēja ienākumiem un izdevumiem.

Administratīvā apgabaltiesa secina, ka VID atbilstoši tiesību normām [9] brīdināja pieteicēju par pārbaudes uzsākšanu un nosūtīja aizpildīšanai attiecīgās deklarācijas. Tāpat Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka iepriekš minētajā paziņojumā par pārbaudes veikšanu un deklarāciju iesniegšanu ir norādīts 15 dienu termiņš, kādā iesniedzamas aizpildītās deklarācijas. Līdz ar to VID ir izpildījis normatīvajos aktos noteiktās prasības pieteicēja iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārbaudes (konkrētajā gadījumā audita) veikšanai.

[11] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 22.panta ceturtā daļa noteic, ka, nosakot maksātāja īpašuma vērtību un tās pieaugumu, kā arī īpašuma palielinājumu pārbaudāmajā periodā, VID izmanto Uzņēmumu reģistra, Ceļu satiksmes drošības direkcijas, zemesgrāmatu un citu valsts reģistru datus, kā arī maksātāja papildu deklarāciju kopā ar tai pievienotajiem attaisnojuma dokumentiem par maksātāja ienākumiem un izdevumiem. Par maksātāja pierādījumiem nodokļa summas apstrīdēšanai ir atzīstami tikai tie maksātāja ieņēmumu un izdevumu attaisnojuma dokumenti (iesniegtie dokumentu noraksti), kas uzrādīti (iesniegti) reizē ar gada ienākumu deklarāciju, deklarācijas precizējumu un papildu deklarāciju.

Atbilstoši MK noteikumu Nr.331 5.punktam maksātājs papildu deklarācijai var pievienot jebkuru citu informāciju par saviem ienākumiem, izdevumiem, to struktūru un īpatnībām, kuru tas uzskata par nepieciešamu sniegt VID pirms ienākuma aprēķina veikšanas.

No minētajām tiesību normām secināms, ka gadījumā, ja VID gatavojas noteikt apliekamo ienākumu uz aprēķina pamata, nodokļu

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

maksātājam ir tiesības iesniegt papildu attaisnojuma dokumentus reizē ar gada ienākumu deklarāciju, deklarācijas precizējumu un papildu deklarāciju.

[12] MK noteikumu Nr.331 12.punkts paredz, ka, maksātājam iesniedzot papildu deklarāciju, VID amatpersona veic maksātāja aptauju un aizpilda maksātāja aptaujas veidlapu (2.pielikums). Saskaņā ar noteikumu 13.punktu maksātāja aptaujā nepieciešams konstatēt, vai maksātājs: 1) atzīst, ka visi pārbaudes perioda ienākumi ir atspoguļoti VID rīcībā esošajos dokumentos, tai skaitā iedzīvotāju ienākuma deklarācijās par pārbaudāmajiem taksācijas gadiem, darba devēja paziņojumos par algas nodokli, kā arī papildu deklarācijā; 2) atzīst, ka visi īpašumi, kas piederēja maksātājam uz tā taksācijas gada sākumu, par kuru ir uzsākta pārbaude, ir atspoguļoti papildu deklarācijā; 3) apliecina papildu deklarācijā uzrādītās informācijas pilnīgumu un patiesumu; 4) ir iesniedzis visu informāciju un nevēlas to papildināt.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts), izskatot līdzīgu lietu, 2005.gada 16.decembra spriedumā lietā Nr. SKA-371 ir norādījis, ka, ņemot vērā MK noteikumu Nr.331 4., 5., 6., 12. un 13.punktu, ir svarīgi noskaidrot, vai, personai iesniedzot papildu deklarācijas, VID amatpersona ir aizpildījusi attiecīgu maksātāja aptaujas veidlapu, kurā būtu apliecināts, ka papildu deklarācijā ir atspoguļota visa nepieciešamā informācija un vairāk nav ko piebilst. Pēc šādas aptaujas veidlapas aizpildīšanas personai vairs nav iespēju neko labot vai papildināt iesniegtajās papildu deklarācijās (skat. Senāta sprieduma 9.punktu).

[13] Administratīvā apgabaltiesa lietā konstatē turpmāk norādītos apstākļus.

[13.1] *I.N.* 2002.gada 5.jūlijā ir sagatavojis, parakstījis un iesniedzis VID Zemgales reģionālajā iestādē gada ienākumu deklarācijas un papildu deklarācijas par 1999., 2000. un 2001.gadu (I sējums, lietas lapa 9-46). 2002.gada 5.jūlija iesniegumā VID Zemgales reģionālajai iestādei pieteicējs norādīja, ka papildu deklarācijā nav norādīti skaidras naudas uzkrājumi, jo likums „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" neuzliek par pienākumu obligāti iesniegt gada ienākumu deklarāciju, līdz ar to pieteicējam nebija vajadzība konstatēt skaidras naudas uzkrājumu atlikumus.

[13.2] 2002.gada 16.jūlijā VID Zemgales reģionālās iestādes Audita daļas galvenā nodokļu inspektore, piedaloties *I.N.*, sastādīja:

1) Sākuma sarunas protokolu, kurā norādīta pieteicēja sniegtā informācija par reģistrētajiem īpašumiem, transportlīdzekļiem, sievu, kā arī to, ka personīgajām vajadzībām izlietotie līdzekļi vidēji mēnesī periodā no 1999. līdz 2001.gadam bija Ls 50 - 60, ka ārzemju braucieni bijuši saistībā ar darbu, ka dāvinājumi nav bijuši (II sējums, lietas lapa 8);

2) Dokumentu pieņemšanas aktu (II sējums, lietas lapa 23).

[13.3] 2002.gada 14.augustā VID Zemgales reģionālā iestāde nosūtīja *I.N.* vēstuli Nr.14.01.-05/02-1226 (I sējums, lietas lapa 48), kurā lūdza līdz 2002.gada 21.augustam iesniegt ziņas par skaidras naudas uzkrājumu

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

lielumu 1999., 2000., 2001.gada sākumā un norādīja, ka pretējā gadījumā tiks uzskatīts, ka skaidras naudas uzkrājumi šajos gados nav bijuši.

[13.4] 2002.gada 30.augustā VID Zemgales reģionālā iestāde nosūtīja pieteicējam paziņojumu par nodokļa audita termiņā pagarināšanu līdz 2002.gada 30.septembrim (I sējums, lietas lapa 47).

[13.5] 2002.gada 5.septembrī VID Zemgales reģionālajā iestādē tika saņemts *I.N.* 2002.gada 3.septembra iesniegums, kurā norādīts, ka pieteicēja skaidrās naudas uzkrājums uz 1999.gada 1.janvāri bija Ls 15000, uz 2000.gada 1.janvāri – Ls 13000, uz 2001.gada 1.janvāri – Ls 3000 un uz 2002.gada 1.janvāri – Ls 3000, ka 1999.gada novembrī pieteicējs saņēma aizdevumu Ls 27000 no Mārtiņa Krūmiņa un nopirka no minētās personas viņam SIA „Sēlijas meži" piederošās daļas par Ls 27000 (I sējums, lietas lapa 220).

[13.6] Audita laikā VID amatpersonas cita starpā pārbaudīja;

1) Jēkabpils zemesgrāmatu nodaļas un valsts Zemes dienesta rīcībā esošos dokumentus un ziņas par pieteicēja īpašumiem (II sējums, lietas lapa 13-22, 39-42);

2) VID Zemgales reģionālās iestādes Jēkabpils nodaļas vadītājas 2002.gada 9.maija vēstulē Nr.16.02/6249 un tai pielikumā esošajos dokumentos (I sējums, lietas lapa 24-38) norādītās ziņas par *I.N.* privātajiem ieguldījumiem, aizdevumiem, aizņēmumiem un cita veida izmaksām no kases un norēķinu kontiem SIA „Sēlijas mežs" un ZS „Biķernieki-Vaivariņi", par iesniegtajām deklarācijām;

3) *I.N.* 2002.gada 16.maija iesniegumu VID Zemgales reģionālās iestādes Audita daļai, kurā norādīts, ka vidēji ikmēneša personīgajām vajadzībām pieteicējs izlieto līdzekļus no Ls 50 līdz Ls 60, bet nav uzskaites un pateikt precīzi to nevar (II sējums, lietas lapa 7).

[13.7] VID Zemgales reģionālās iestādes galvenā nodokļu inspektore, piedaloties *I.N.*, 2002.gada 2.oktobrī sastādīja Nobeiguma sarunas protokolu, kuru pieteicējs parakstīja (II sējums, lietas lapa 3-5). Šajā protokolā norādīts, ka pārbaudīts iedzīvotāju ienākuma nodoklis par 1999., 2000. un 2001.gadu, ka audita rezultātā papildus aprēķināts iedzīvotāju ienākuma nodoklis Ls 2865,79 un soda nauda Ls 2865,79. Protokolu pieteicējs ir parakstījis un izdarījis atzīmi, ka naudas uzkrājums radies pirms audita perioda, ka tajā laikā uzkrātā nauda arī tika aizdota, ka uzkrātās naudas lielums, sākot auditu, parādās pieteicēja paskaidrojumā. Pieteicējs arī ir norādījis, ka nepiekrīt veiktajam auditam. Aile, kurā lūgts norādīt, vai iesniegti visi nepieciešamie dokumenti, vai arī tādi tiks papildus iesniegti, nav aizpildīta.

[14] No [13] norādītā apgabaltiesa secina, ka VID audita laikā *I.N.* ir iesniedzis gada ienākumu deklarācijas un papildu deklarācijas, bet nav iesniedzis nekādus pierādījumus par viņa rīcībā uz 1999., 2000. un 2001.gadu bijušo skaidras naudas uzkrājumu lielumu, par naudas līdzekļu summu, kuru pieteicējs ik mēnesi izlietoja savām vajadzībām. Līdz ar to VID amatpersonas, veicot pieteicēja auditu, ir izmantojušas iestādes rīcībā

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

esošo informāciju un informāciju, kuru iestāde ieguvusi audita laikā, tajā skaitā informāciju, kas norādīta pieteicēja iesniegumos VID amatpersonām.

Apgabaltiesa arī secina, ka konkrētajā lietā, kā to pamatoti norādīja pieteicēja pārstāve, nav aizpildīts MK noteikumu Nr.331 12.punktā norādītais dokuments „Maksātāja aptaujas veidlapa". MK noteikumi paredz, ka šāda dokumenta aizpildīšana ir obligāta pēc papildu deklarācijas iesniegšanas [12], līdz ar to VID, nesastādot maksātāja aptaujas veidlapu, ir pieļāvis procesuālu pārkāpumu. VID arguments, ka minēto dokumentu aizstāj audita pārskats, nav pamatots, jo normatīvajos aktos nav noteikts, ka maksātāja aptaujas veidlapu var aizstāt ar citu dokumentu.

MK noteikumu Nr.331 12.punkta norma noteic VID pienākumu pārbaudes (audita) laikā uzklausīt privātpersonu par apstākļiem administratīvajā lietā un noskaidrot, fiksējot to rakstveidā: 1) vai persona apliecina faktu, ka ir iesniegusi visu informāciju, kas attiecas uz konkrētu pārbaudes lietu; 2) vai persona ir iepazinusies ar VID rīcībā esošiem dokumentiem; 3) vai personai ir/nav papildu informācija, proti, lūgumi, papildinājumi, iebildumi konkrētajā pārbaudes lietā. Apgabaltiesa no lietas materiāliem konstatē, ka starp procesa dalībniekiem nepastāv strīds par dokumentiem, kurus pieteicējs ir iesniedzis VID, kā arī nav strīda par to, ka pieteicējam nav citu dokumentu, ka pieteicējam bija dota iespēja iesniegt dokumentu papildinājumus vai precizējumus, ka pieteicēja sniegto informāciju VID ir pieņēmis. Tādējādi apgabaltiesa atzīst, ka, veicot auditu, VID ir ievērojis normatīvajā aktā noteikto pienākumu uzklausīt personu. Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka VID procesuālais pārkāpums – maksātāja aptaujas veidlapas nesastādīšana konkrētajā lietā - nav uzskatāms par tik būtisku, lai tas izraisītu VID ģenerāldirektora lēmuma atcelšanu.

[15] MK noteikumu Nr.331 6.punkts noteic maksātāja pienākumu ar savu parakstu apliecināt papildu deklarācijas aizpildīšanas pareizību un pilnību. Ar maksātāja parakstu apliecināta papildu deklarācija par pārbaudāmo taksācijas periodu ir pamats turpmākajam ienākuma aprēķinam.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz [9] un [11] minētajām tiesību normām, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja 2002.gada 5.jūlijā VID iesniegtās papildu deklarācijas ir atzīstamas par pierādījumiem, kuri ir pamats ienākumu aprēķinam.

Atbilstoši *I.N.* 2002.gada 5.septembra iesniegumam par naudas uzkrājumu [13.5] pieteicējs ir deklarējis, ka skaidras naudas līdzekļu uzkrājums uz 1999.gada 1.janvāri bija Ls 15000, uz 2000.gada 1.janvāri – Ls 13000, uz 2001.gada 1.janvāri bija Ls 3000, uz 2001.gada beigām arī Ls 3000. Tādējādi pieteicējs ar minēto iesniegumu VID audita laikā laboja ziņas par skaidras naudas uzkrājumiem, kas norādītas papildu deklarācijā par 1999., 2000., 2001.gadu.

Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa izvērtēs, vai VID, pamatojoties uz pieteicēja iesniegtajām papildu deklarācijām un citām VID rīcībā esošām ziņām, ir pamatoti noteicis *I.N.* apliekamo ienākumu un iedzīvotāju ienākuma nodokļa summu.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[16] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 3.panta pirmo daļu ar iedzīvotāju ienākuma nodokli tiek aplikts iekšzemes nodokļa maksātāja taksācijas perioda (kalendārā gada) apliekamo ienākumu apjoms.

Likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka nodokļu maksātāja gada apliekamo ienākumu veido ienākumi, par kuriem ir jāmaksā algas nodoklis un pārējie šā panta trešajā daļā minētie ienākumi. 8.panta trešās daļas 11.punktā noteikts, ka pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, tiek pieskaitīti citi ienākumi, kas nav minēti šā likuma 9.pantā.

No minētajām tiesību normām secināms, ka fiziskai personai ir jāmaksā iedzīvotāju ienākuma nodoklis no taksācijas periodā gūtajiem ienākumiem, ja vien šie ienākumi neatbilst kādam no likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.pantā norādītajiem ar iedzīvotāju ienākuma nodokli neapliekamo ienākumu veidiem.

[16.1] VID aprēķināja pieteicēja kalendārā gada ienākumu apjomu un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumus, ņemot vērā: 1) pieteicēja iesniegtajās papildu deklarācijās norādītās ziņas; 2) pieteicēja 2002.gada 5.septembra iesniegumā norādīto par naudas uzkrājumu; 3) apstākli, ka pieteicējs nav iesniedzis informāciju par izdevumiem personiskajām vajadzībām. Līdz ar to VID izmantoja Centrālās statistikas pārvaldes informāciju par pilna iztikas minimuma preču un pakalpojuma grozu 1999., 2000., un 2001.gadā; 4) VID rīcībā esošas ziņas.

[16.2] Nodokļa aprēķinam VID piemēroja izdevumu metodi.

[16.3] Konkrētajā lietā VID pieteicējam papildus iedzīvotāju nodokļa maksājumus noteica par 2001.gadu, jo konstatēja, ka *I.N.* deklarētie līdzekļu avoti 2001.gadā bija Ls 2079,99, bet konstatētais līdzekļu izlietojums - Ls 13543,16. Tādējādi VID atzina, ka pieteicēja kopējo izdevumu un ienākumu starpība ir Ls 11463,17 un papildus apliekamais ienākums par 2001.gadu ir Ls 11463,17. Iedzīvotāju ienākuma nodoklis no minētā ienākuma aprēķināts tika 25 % apmērā – Ls 2865,79.

[17] Administratīvā apgabaltiesa VID secinājumu par papildu apliekamo ienākumu *I.N.* 2001.gadā atzīst par pamatotu turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[17.1] Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta sestās daļas noteikumiem ar maksātāja un viņa ģimenes personiskajām vajadzībām saistīto izdevumu novērtējumu VID nosaka, izmantojot Centrālās statistikas pārvaldes statistikas datus par attiecīgo periodu, ja vien maksātājs nevar pierādīt citu ar personiskajām vajadzībām saistīto izdevumu apmēru.

Tā kā pieteicējs kopā ar papildu deklarācijām un iesniegumiem audita laikā neiesniedza VID dokumentus par izdevumiem personiskajām vajadzībām, VID ar maksātāja un viņa ģimenes personiskajām vajadzībām saistīto izdevumu novērtējumu noteica, izmantojot Centrālās statistikas pārvaldes statistikas datus par attiecīgo periodu. 2001.gadā tas sastāda

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

1043,16 (Ls 84,47 reizinot ar 12 mēnešiem). Tāpat kā pieteicēja veiktie izdevumi 2001.gadā konstatēti: aizdevums SIA „Sēlijas mežs" Ls 2500, aizdevums SIA „Konsus" Ls 10000. Izdevumus, kas saistīti ar SIA „Sēlijas mežs" un SIA „Konsus" pieteicējs neapstrīd, šos aizdevumus pieteicējs ir uzrādījis papildu deklarācijā par 2001.gadu. Līdz ar to kopējie izdevumi pieteicējam 2001.gadā ir bijuši Ls 13543,16.

Lietā nav strīda par pieteicēja īpašumā esošajiem nekustamajiem īpašumiem, transportlīdzekļiem, zemnieku saimniecību, kapitāla daļām SIA „Sēlijas mežs".

[17.2] 2001.gadā pieteicējs guvis ienākumus no darba algas SIA „Sēlijas mežs" Ls 3000 (I sējums, lietas lapa 34-36). No minētās summas VID atskaitīja samaksāto nodokli no saimnieciskās darbības Ls 920,01. Apgabaltiesai nav iesniegti dokumenti, kas pamato šādas summas atskaitīšanu, taču apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs nav izteicis iebildumus pret summas Ls 920,01 iekļaušanu aprēķinā. Līdz ar to pieteicēja ienākumi 2001.gadā kopā sastādīja Ls 2079,99.

[17.3] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 152.pantam tiesa pieļauj tikai likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus un faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Iesniegtajā deklarācijā un papildu deklarācijā par 2001.gadu pieteicējs nav norādījis citus ienākumus vai uzkrājumus, papildu deklarācijā minētās ziņas pieteicējs laboja ar 2002.gada 3.septembra iesniegumu. Apgabaltiesa konstatē, ka arī administratīvās lietas izskatīšanas laikā VID, kad *I.N.* apstrīdēja VID amatpersonu pieņemtos lēmumus, papildu pierādījumi netika iesniegti un sūdzībās VID amatpersonām pieteicējs ir tikai izteicis apgalvojumus par iespējamo līdzekļu atlikumu un izlietojumu. Iesniedzot pieteikumu, papildu pierādījumi nav iesniegti, un arī apelācijas instances tiesas sēdē pieteicēja pārstāve apliecināja, ka citu pierādījumu nav.

Līdz ar to apgabaltiesa vērtēja tos pierādījumus, kas par tādiem uzskatāmi atbilstoši tiesību normām.

[17.4] *I.N.* pieteikumā norāda, ka ir ieviesušās kļūdas skaidras naudas līdzekļu atlikuma un uzkrājuma aprēķinos un ka VID tās bija jālabo. Administratīvās apgabaltiesas ieskatā šāds pieteicēja arguments ir noraidāms, jo taksācijas periods apliekamā ienākuma noteikšanai ir viens kalendārais gads. Tieši tādēļ VID lūdza pieteicējam aizpildīt papildu deklarācijas par katru taksācijas gadu atsevišķi, norādot tajās katrā atsevišķā taksācijas gadā gūtos ienākumus, īpašumus, uzkrājumus, kā arī izdevumus, tāpat arī VID lūdza iesniegt ziņas un dokumentus par uz 1999., 2000. un 2001.gadu bijušo skaidras naudas uzkrājumu lielumu.

Administratīvā apgabaltiesa piekrīt pieteicēja viedoklim, ka taksācijas gada izdevumi var tikt segti ne tikai no gada ienākumiem, bet arī no uzkrājumiem, kas veidojas iepriekšējos gados. Taču Administratīvās apgabaltiesas ieskatā, lai atsauktos uz pieteicēja norādītajiem līdzekļu avotiem (uzkrājumiem, saņemtajiem aizdevumiem un citu), tiem ir jābūt norādītiem attiecīgā gada papildu deklarācijā, kā arī pamatotiem ar

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

attiecīgiem attaisnojuma dokumentiem. Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka papildu deklarācijā par 2001.gadu pieteicējs 3.daļā „Naudas uzkrājumi un īpašumi", kurā jānorāda naudas uzkrājumi taksācijas gada sākumā, nav norādījis, ka ir citi naudas uzkrājumi, izņemot norēķinu kontā AS „Hansabanka" esošos Ls 489. Savukārt, labojot minētās ziņas ar 2002.gada 3.septembra iesniegumu, pieteicējs norādīja, ka viņam uzkrājumā 2001.gada sākumā bija Ls 3000 un arī 2001.gada beigās naudas līdzekļu atlikums bija Ls 3000.

[17.5] Izvērtējot [13.1] - [13.7] konstatēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka VID pamatoti ir secinājis, ka pieteicēja deklarācijās par 2001.gadu uzrādītais ienākumu apjoms atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai ir mazāks par izdevumiem. Līdz ar to ir pamats secināt, ka pieteicējs savā darbībā, tai skaitā izsniedzot aizdevumu SIA „Sēlijas mežs" un SIA „Konsus", ir izmantojis slēptos ienākumus, kas nav uzrādīti VID iesniegtajās deklarācijās.

[18] Pieteicējs pieteikumā ir norādījis, ka VID ir piemērojis nepareizu metodi, aprēķinot apliekamo ienākumu. Administratīvā apgabaltiesa minēto argumentu noraida kā nepamatotu turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[18.1] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 2.panta pirmo un otro daļu likums nosaka nodokļu un nodevu veidus un reglamentē nodokļu un nodevu noteikšanas kārtību, to iekasēšanu un piedziņu, nodokļu un nodevu maksātāju un nodokļu un nodevu administrācijas tiesības, pienākumus un atbildību, nodokļu maksātāju reģistrācijas kārtību, kā arī nodokļu un nodevu jautājumos pieņemto lēmumu pārsūdzēšanas kārtību. Šis likums attiecas uz visiem nodokļiem un nodevām, ja konkrētā nodokļa likums neparedz citu, konkrētā nodokļa vai nodevas specifikai atbilstošu kārtību, kura nedrīkst būt pretrunā ar šo likumu.

Iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanas un nomaksas kārtību reglamentē speciālais likums „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli". Saskaņā ar minētā likuma 22.panta trešo un astoto daļu ir izdoti MK noteikumi Nr.331. Minētie noteikumi nosaka kārtību, kādā VID uz aprēķinu pamata nosaka apliekamā ienākuma lielumu, kā arī kārtību un termiņu, kādā VID iesniedzama informācija par iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem un to vērtības maiņu (1.punkts). MK noteikumu Nr.331 2.punkts paredz, ka VID, nosakot apliekamo ienākumu, veic maksātāja ienākuma netiešo aprēķinu, izdarot iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanas un ieturēšanas pareizības pārbaudi.

No minētājām tiesību normām secināms, ka, nosakot apliekamo ienākumu iedzīvotāju ienākuma nodokļa lieluma noteikšanai, VID piemēro netiešo aprēķinu metodi.

[18.2] MK noteikumu Nr.331 17.punktā paredzētas metodes, kuras VID var izmantot ienākuma aprēķinā. Šo noteikumu 17.3.apakšpunkts paredz izdevumu metodi, saskaņā ar kuru maksātāja apliekamais ienākums tiek aprēķināts kā kopējo izdevumu īpašumu iegādei, saimnieciskās

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

darbības, kā arī personas dzīvesveida nodrošināšanai un maksātāja deklarēto ienākumu starpība.

MK noteikumu Nr.331 20.punkts paredz, ka 17.3.apakšpunktā minēto metodi lieto gadījumos, kad VID rīcībā esošā informācija par maksātāja iegādāto īpašumu, maksātāja saimnieciskās darbības izdevumiem, maksātāja personīgā patēriņa izdevumiem liecina par izdevumu kopējā apjoma neatbilstību deklarēto ienākumu apjomam.

[18.3] Administratīvā apgabaltiesa secina, ka VID pamatoti un pareizi ir piemērojis izdevumu metodi pieteicēja apliekamā ienākuma aprēķināšanai, jo VID rīcībā esošā informācija par pieteicēja izdevumiem (aizdevumi SIA „Sēlijas mežs" un SIA „Konsus") neatbilst pieteicēja deklarācijās par 2001.gadu norādītajam ienākumu apjomam. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka VID pamatoti no konstatētās izdevumu un deklarēto ienākumu starpības Ls 11463,17 ir aprēķinājis iedzīvotāju ienākuma nodokli 25 % apmērā, tas ir, Ls 2865,79.

[19] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmā daļa paredz, ja iesniegtajā deklarācijā ir faktoloģiskas un/vai aprēķina neprecizitātes, VID teritoriālā iestāde izlabo pieļautās kļūdas un izlaboto deklarāciju kopā ar norādi par maksātāja pieļautajām kļūdām nosūta maksātājam.

Senāts 2005.gada 16.decembra spriedumā lietā Nr. SKA-371 ir norādījis, ka likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmā daļa nav attiecināma uz gadījumu, kad persona iesniegusi papildu deklarācijas atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešajai daļai. Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.pantā ietvertā tiesību norma piemērojama gadījumiem, kad persona iesniedz deklarāciju un pati aprēķina budžetā maksājamo nodokli. Gadījumā, ja VID konstatē neprecizitātes iesniegtajā deklarācijā, tad VID ir pienākums izlabot pieļautās kļūdas. Papildu deklarācijām, kuras iesniegtas saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešo daļu, nodokļu maksātājs neaprēķina budžetā maksājamo nodokli. Konkrētajā gadījumā pieteicēja bija VID iesniegusi papildu deklarācijas, uz kurām likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešā daļa neattiecas, jo šajā gadījumā budžetā maksājamo nodokli nosaka VID uz aprēķina pamata (skat. Senāta sprieduma 8.punktu).

Tā kā izskatāmajā lietā un lietā Nr. SKA-371 apstākļi ir līdzīgi, apgabaltiesa piemēro Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta sniegto interpretāciju un atzīst par nepamatotu *I.N.* argumentu, ka VID bija pienākums saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 23.panta pirmo daļu labot kļūdas pieteicēja iesniegtajās papildu deklarācijās atbilstoši tām ziņām, kas minētas pieteicēja 2002.gada 31.oktobra sūdzībā VID Zemgales reģionālās iestādes direktoram (I sējums, lietas lapa 62) un 2002.gada 7.decembra sūdzībā VID ģenerāldirektoram (I sējums, lietas lapa 66-70).

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[20] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 31.[3]panta pirmā daļa paredz maksātāja atbildību par apliekamā ienākuma samazināšanu, proti, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa un soda nauda iztrūkstošās nodokļa summas apmērā.

Tā kā VID pamatoti konstatēja pieteicēja izdevumu un deklarēto ienākumu starpību Ls 2865,79 [18.3], atbilstoši minētajai normai VID ģenerāldirektora lēmumā pamatoti ir noteikta soda nauda Ls 2865,79.

Ievērojot minēto, *I.N.* pieteikums par VID ģenerāldirektora lēmuma atcelšanu un pienākuma uzlikšanu VID atmaksāt ieturētās nodokļa summas ir noraidāms kā nepamatots.

[21] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums nebija pareizs, jo tiesa nepareizi piemēroja tiesību normas, kas reglamentē nodokļu jomu, un neveica vispusīgu apstākļu noskaidrošanu konkrētajā lietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atzīt par nepamatotu un noraidīt *I.N.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2003.gada 9.janvāra lēmumu Nr.19/484.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Priekšsēdētāja S.Gintere

Tiesneši M.Birzgalis

M.Osmane

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com